

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Nr. 61 (6970)

● Trešdiena, 1999. gada 18. augusts

● Cena Ls 0,22

● Vairāki simti skatītāju, kuri, neskatoties uz vēso un vējaino laiku, 14. augustā pulcējās Raipolē, svēti tic, ka zirgs ir un paliek skaistākais un lepnākais dzīvnieks, ar ko daba mūs apveltījusi. Un taisnība vien ir — vai kāds cits spēj tā vilināt ar savu spēku, ar enerģiju, ar uzticību cilvēkam, ar iespēju abiem saplūst un gandrīz vai pacelties spārnos. Pirmās sacensības Raipolē bija svētki mums visiem. Paldies un līdz nākamajai reizei!

Materiālu lasiet 5. lappusē.

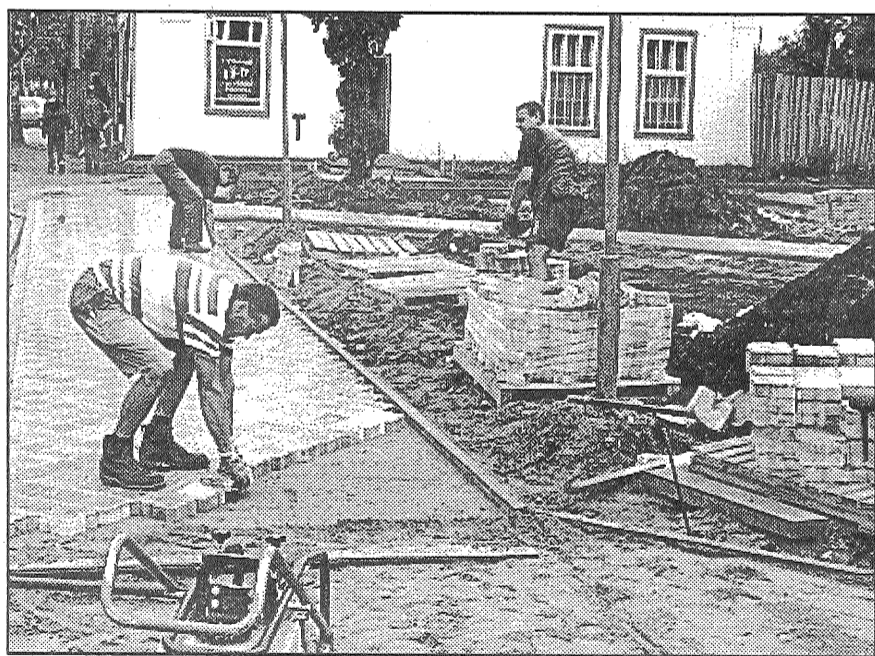
Labiekārtošanas darbi Brīvības ielā 4

Pašlaik veiksmīgi notiek labiekārtošanas darbi Preiļos, Brīvības ielā 4. Projekta iecere radās pirms vairākiem gadiem, kad uz minēto ēku tika pārvietota Preiļu dzimtsarakstu nodaļa. Lai gan 1995. gadā māja Brīvības ielā 4 uz divdesmit pieciem gadiem tika iznomāta privātu uzņēmējam, ēkā atrodas vēl arī kafējnīca un apbedīšanas birojs. Tās ir iestādes, uz kurām nāk cilvēki ne tikai no pašu rajona, bet arī tālākām vietām. Taču apkārtnē bija tiklīdz nolaišta, ka kauns cilvēkiem acīs skatīties.

Preiļu pilsētas domē «Novadniekam» pastāstīja, ka projekts laukuma labiekārtošanai tika apstiprināts pagājušajā gadā, kad pilsētas arhitekta vēl bija Anita Rumbiņa. Pašlaik darbus vada un projekta īstenošanai līdzī seko tagadējais pilsētas arhitekts Nauris Pilāns.

Ģenerāluzņēmējs ir paju sabiedrība «Preiļu SCO», kuras uzdevums bija projekta īstenošanā maksimāli piesaistīt vietējos ražotājus un vietējo darba spēku. Tāpēc visus sagatavošanas darbus veica Preiļu SCO, ar bruģa klāšanu nodarbojas SIA «Būvteks», bet bruģis ražots firmā «Alan».

Preiļu pilsētas domes priekšsēdētājs Vladimirs Ivanovs informēja, ka projekta izmaksas sadārdzinājusi veco ielas apgaismes līniju nomaiņa pret jaunām. Ie-

● SIA «Būvteks» puīši, Uldis Bērziņš, Didzis Bērziņš un Aigars Logins, strādājot saulē un lietū un pat bez citiem tik pierastajām pīppauzēm, mums visiem parāda, kāda ir atšķirība starp darbu un darbu. Vieniem tas ir savs un firmas gods, otriem, ka tikai darba diena pagājusi un nieks par to, ka trotuāru tikko uzliktās apmales nākamajā dienā ar smago pašizgāzēju galīgi izjauc.

rasto elektrības stabu vietā būs eleganti Spānijā ražoti gaismas ķermeņi. Finanšiālu atbalstu projektam sniedz arī Hipotēku un zemes banka.

Labiekārtošanas projekta kopējās izmaksas pieaugušas līdz 15 tūkstošiem latu. Paredzams, ka galvenie labiekār-

tošanas darbi tiks pabeigti jau tuvākajās nedēļās. Līdz nākamajam gadam atlikta iebraucamo ceļu asfaltēšana, kā arī ēkas fasādes remonts.

L.Kirilova
J.Silicka foto

ZIŅAS

■ No 25. līdz 28. augustam kompleksā «Rāmava» darbosies sestā starptautiskā izstāde «Transporta laukiem '99», kurā būs aplūkojamas vieglās, kravas un speciālās automašīnas, traktori, motobloki un piekabes, motocikli, ceļu būvniecības un ekspluatācijas tehnika, transporta palīgierīces, vides kopšanas aprīkojums, rezerves daļas, darba apģērbi u.c. Gaidīti gan nozaru speciālisti, gan visi interesenti. Izstādē būs iespēja salīdzināt pasaules vadošo firmu spēkratus šī gadsimta sākumā, piedalīties tematiskajos semināros par traktoru «Valtra — Valmet» pielietojumu komunālajā saimniecībā un ceļu būvniecībā, par jaunāko automobiļu tirgū, pavērot darbā kompaktkrāvēju, kompaktskavatoru, kā notiek ceļmalu un grāvju pļaušana, jātnieku sporta demonstrējumus. Rajona lauksaimniecības konsultāciju centrs organizē arī kolektīvu braucienus.

■ Trīs dienas, no 6. līdz 8. augustam Gulbenes rajona Lejasciemā svētkus svinēja Latvijas mednieki. Piedalījās 38 komandas, tajā skaitā Livāņu virsmežniecības komanda. Godalgotajās vietās iekļuva Lejasciema pārstāvji, mednieku kolektīvi «Dundaga» un «Zvārde», livāniešiem 23. vieta. Virsmežniecības komandas organizētājs un vadītājs Māris Bondars teica, ka sacensībās piedalījās 11, bet pēc noteikumiem vajadzēja startēt 16-18 dalībniekiem, kas negatīvi iespaidoja kopīgo rezultātu. Pasākums rīkots pirmo reizi Latvijā un dalībniekiem trūka pieredzes. Labākie panākumi Livāņu komandā ir Ansim Kalvānam dueļu šaušanā, Jānim Dukaļskim un Edgaram Donikam gladiatoru cīņā.

A.Rancāns

■ 20. augustā Aglonas klostera telpās notiks Latgales nevalstisko organizāciju (NVO) veiksmīgo projektu izstāde — seminārs. Pasākumu organizē Preiļu, Daugavpils, Rēzeknes, Rīgas nevalstisko organizāciju centri un Preiļu pilsētas dome, finansiāli atbalsta Sorosa fonds — Latvija. Pasākumā piedalīsies nevalstisko organizāciju, pašvaldību pārstāvji, kā arī uzņēmēji. Pasākuma mērķis ir apzināt filantropijas jeb labdarības vietu mūsdienīgā sabiedrībā, kā arī sekmēt pašvaldību, uzņēmēju un nevalstisko organizāciju sadarbību šajā jomā.

■ Rožupē 5 un 6 gadīgo bērnu apmācība notiks. Daudzās pašvaldībās izskanējis satraukums par 5 un 6 gadīgo bērnu apmācību, ja no valsts budžeta tiks izslēgti 1,5 miljoni latu, kas bija paredzēti pašvaldībām šo bērnu apmācības organizēšanai un skolotāju algu nodrošināšanai. 5 un 6 gadīgo apmācība daudzviet draud nenotikt vispār, jo pašvaldībām šādu līdzekļu nav. Taču Rožupes pagasta bērnu vecāki var justies mierīgi, jo viņus pārmaiņas neskar. Jau pagājušajā gadā pašvaldības budžetā tika iekļauta nauda šim mērķim, tādēļ arī tagad, kad valsts atteikusi līdzekļus skolotāju algām, Rožupē nav manāms ne satraukums, ne arī neziņa šajā jautājumā, jo gan telpas, gan finansējums ir atrasts.

G.Kraukle

Rožupes pagastā

Saņemts valsts kontroles atzinums

Ši gada pavasarī Valsts kontrole apmeklēja Preiļu rajona Rožupes pagastu, lai izvērtētu pašvaldības darbu. Ir saņemts arī Valsts kontroles atzinums.

Valsts kontrole atzinusi, ka grāmatvedības reģistri nav kārtoti divkārtā ierakstu sistēmā un arī to, ka pārskata gada beigās nav veikta materiālo vērtību, naudas un norēķinu inventarizācija. Nav ievērotas likuma «Par pašvaldību budžetiem» 20. punkta prasības. 1997. un 1998. gada budžeta iepēmumos nav uzrādīti saņemtie maksājumi par skolēnu

ēdināšanu Ls 5 468,92 apmērā (1997. gadā — 2 626,67 latu un 1998. gadā — 2 842,25 latu). Pašvaldībai par veiktajiem pasākumiem pārkāpumu novēršanā jāziņo līdz 1999. gada 1. augustam.

Pagasta priekšsēdētājs Viktors Kūka «Novadnieku» informēja, ka pārkāpumi tiekot novērsti. Grāmatvedības ieraksti tagad tiekot kārtoti tā, kā to prasa likums, t.i., divkārtējā ierakstu sistēmā. Arī nauda par skolēnu ēdināšanu nekur nav pazudusi, tā vienkārši neesot tikusi uzrādīta kā budžeta daļa. Tagad pārkāpums novērstis un pašvaldības budžetā parādās arī ēdināšanas izdevumi.

Pagasta padomes sēdē

Izskata iesniegumus

Rožupes pagasta padomes sēdē tika izskatīti vairāki ar sociāliem jautājumiem saistīti iesniegumi. Trīs pagasta iedzīvotāji bija lūguši segt viņu komunālos parādus. Pagasta padome pieņēma lēmumu divus parādus dzēst pilnībā, bet trešo — 50% apmērā. Tika piešķirts pabalsts 5 latu apmērā uz gultas guloša pensionāra apkopšanai, kā arī divi bērni pabalsti 30 latu apmērā katrs. Iesniegumi par bērnu un invalīdu ārstēšanas izdevumu atmaksu tika izskatīti un segti pilnā apmērā. Zobu protezēšana trijiem iedzīvotājiem, kas bija lūguši pagastam šos izdevumus apmaksāt, tika atmaksāta 50% apmērā. Izskatīts arī pagasta iedzīvotājas iesniegums par pabalsta piešķiršanu sakarā ar dzīvokļa iegādi. Ņemot vērā to, ka sieviete ir maznodrošinātā un uztur divus mazgadīgus bērnus, viņai tika piešķirts 100 latu pabalsts.

Pagasta padome saņēmusi Preiļu arodvidusskolas audzēkņa Daiņa Vaivoda iesniegumu ar lūgumu segt mācību maksu arodvidusskolā. Lūgums tiks apmierināts.

Sveic ar desmitā bērna piedzimšanu

Rožupes pagastā dzīvojošās Daugaviešu ģimenes bērnu pulciņam piepulcējies desmitais mazulis. Arī pagastā to novērtē, jo tik kuplas ģimenes mūsdienās ir retums. Daugaviešus raksturo kā krietnu un strādīgu ģimeni un pagasta padome vienprātīgi nolēma piešķirt ģimenei vienreizējo pabalstu — 100 latus. Ierobežotā sociālā finansējuma dēļ nav iespējams piešķirt vairāk.

Līvānu kūdras fabrika ir parādā pagastam

Agrāk pagasta teritorijā esošā zeme, uz kuras atrodas Līvānu kūdras fabrika, tika ieskaitīta kā valsts rezerves zeme, tagad Līvānu virsmežniecība šīs teritorijas ieguvusi savā īpašumā. Kopējais parāds par zemes nodokli, kuru Līvānu kūdras fabrika ir parādā Rožupes pagastam, sastāda 1974 latus. Patlaban kūdras fabrika piedāvā pagastam parādu kapitalizēt, citiem vārdiem runājot, kļūt par līdzīpašnieku. Kā uzsvēra pagasta priekšsēdētājs Viktors Kūka, parāda summu no minētā uzņēmuma varētu piedzīt tikai tiesas ceļā, bet jāreķinās, ka tiesas izdevumi var sastādīt apmēram pusi no parāda summas, tādēļ pagastam no tiesāšanās liela labuma nebūtu. Pagasta padome nolēma šajā jautājumā konsultēties ar juristu, tādēļ jautājuma izskatīšana tika atlikta.

Strīds par vasarnīcu mājām

Rožupes iedzīvotājs Andris Vaivods griezijas pagastā ar sūdzību par to, ka vasarnīcu māju īpašnieki paplašina savas piemājas teritoriju uz ceļa rēķina. A. Vaivods norāda, ka nevar iebraukt savā saimniecībā ar lielāku tehniku, piemēram, sējmašīnu, un, ka ceļa platums vairs neesot tam paredzētie seši metri. Pagasta padomes sēdē deputāti nolēma lūgt Preiļu Valsts zemes dienestu pārbaudīt šo informāciju.

Iepazinās ar sanitārās inspekcijas aktu

Pagasta padomes sēdē deputāti iepazinās ar Valsts sanitārās inspekcijas aktu par ūdens apgādes sistēmas stāvokli Rožupes pagastā. Aktā atzīts, ka nedarbojas ūdenstornis, kurš ir avārijas stāvoklī. Nedarbojas arī atdzelošanas iekārtas. Viktors Kūka paskaidroja, ka ir nepieciešami pamatīgi kapitālieguldījumi, lai sakārtotu ūdenstorni. Ūdens ņemšanas vietas pagastā ir divas, tādēļ būtu vajadzīgas divas ūdens atdzelošanas iekārtas, katra 2000 latu vērtībā.

Apstiprina izdevumu tāmi

Deputāti apstiprināja izdevumu tāmi 20. augustā paredzētajam «Kāzu muzikantu un goda vedēju saietam». Kopējā summa, kas tiks izlietota ikgadējā pasākuma organizēšanai, sastāda 765 latus, tajā ietilpst sekojoši izdevumi: estrādes apgaismošana, pasākuma vadīšana, dāvanas, noformējums, reklāma, ziedi, transports un neparedzētie izdevumi. Rožupes pagasta padome pasākumam atvēlējusi 300 latus, Preiļu rajona padome — 150 latus, bet pasākuma sponsori ieradisies ar dāvanām.

Revīzijas komisija Rožupes pamatskolā

Pagasta padomes sēdē tika nolasīts revīzijas komisijas akts, kurā teikts, ka skolas vajadzībām paredzētie inventarizētie pārtikas produktu atlikumi sakrīt ar dokumentācijā uzrādīto. Tika izteikts aizrādījums, par to, ka produkti glabājas noliktavās, «par kurām neviens neatbild». Kā zināms, skolas tehniskie darbinieki, piemēram, apkopējas, pavāri vasaras sezonā, kad mācības nenotiek, tiek atbrīvoti no darba. Tas tiek darīts līdzekļu taupīšanas nolūkos, kā rezultātā ir radusies sekojoša situācija — pārtikas noliktavas gan ir aizslēgtas, taču trūkst atbildīgā cilvēka, piemēram, skolas direktora vai kādas citas atbildīgas personas, kas savu atbildību būtu apstiprinājusi ar parakstu.

G.Kraukle

Iespējams, degvielas cenas vēl pieaugs

«Novadnieks» jau rakstīja, ka dīzeldegvielas cena gluži neparedzēti pieaugusi līdz 29 santīmiem litrā, bet superdīzeldegvielas, pat līdz 31 santīmam par litru. Situācija ir līdzīga dažādu firmu degvielas uzpildes stacijās (DUS) Preiļos un rajonā. Dzird, ka pēc nule apstiprinātajām akcīzes nodokļa likmēm degvīnam, tabakai, azartspēlēm un mazutam iespējams jauns cenu kāpinājums arī visa veida degvielai. Kā raksta presē, neiegūs neviens — ne patērētāji, ne DUS saimnieki, ne arī citi, vien tiekot pārbaudīta sabiedrības izturība.

Par cenu jauno kāpinājumu painteresējamies vienā no SIA «Avin» piecām filiālēm, kura atrodas Preiļos un ir starp vadošajām degvielu tirdzniecībām. Tās līdzīpašniece un pārzine Dace Sondore pastāstīja:

— Lielāks cenu pieaugums bija šā gada jūlijā visām degvielas grupām. Augustā tās tika paceltas superdīzeldegvielai DD Euro un benzīnam DE-98, kas pašlaik maksā 37 santīmus litrā. Ai-1-95E markas benzīnu pārdodam par 35, Ai-93 par 33 un Ai-76 — par 32 santīmiem.

Tiem, kuri iegādājas vairāk par 200 litriem dīzeldegvielas, ir atlaides 1 santīma apmērā. Par jaunu cenu paaugstināšanu vēl neko nevaru teikt. Ja citi to darīs, tad arī mēs būsīm spiesti paaugstināt.

A.Rancāns
J.Silicka foto

Paju sabiedrības «Ausma» parādnieki

Saunas pagasta paju sabiedrība «Ausma», kuras priekšsēdētājs ir Pēteris Kočers, nonākusi likvidēšanas priekšvakarā, bet to kavē parādi valstij, paju biedriem, citiem uzņēmumiem un organizācijām. Lai norēķinātos, sāka kustamo un nekustamo īpašumu izpārdošana. Taču ne mazākas ir tās summas, kuras parādā paju sabiedrībai arī citas juridiskās personas. Par vienu no bezcerīgākajiem parādniekiem uzskatāma valsts akciju sabiedrība «Kalsnavas spirts», kas atrodas Madonas rajonā. No «Ausmas» 1995. gadā tika piegādātas vairāk nekā 55,8 tonnas rudzu graudu, par to vajadzēja saņemt 3411,50 latus. Taču šis uzņēmums tiek privatizēts, un tā parāds pašlaik ir vairāk nekā miljons latu. Lai gan ir attiecīgs tiesas lēmums, tiesu izpildītāju kantora izpildraksts, tomēr, kā teica Preiļu rajona lauksaimniecības departamenta direktora vietnieks Jānis Desainis, nez vai šī nauda vispār at-

gūstama. To pašu uz rajona pieprasījumu atbildējusi arī zvērināto advokātu «Grunte un Cers» biroja advokāte Ž.Eglīte.

Spirta ražotāji nav vienīgie paju sabiedrības parādnieki. Zemnieku saimniecības «Rubeņi» no Rudzātu pagasta īpašnieks A.Pastars par lopiem nav saņēmis 3358,35 latus, zemnieku saimniecības «Pavasaris» īpašniece Z.Pastare (arī no Rudzātu pagasta) 3680,39 latus, zemnieku saimniecības «Vītoli» īpašnieks E.Vaivods no Rožupes pagasta — 1947 latus par sēklu, individuālais uzņēmums «Pārslā», kura īpašnieks V.Pastars — 2311,58 latus par pienu, Daugavpils gaļas kombināts par lopiem — 8563,85 latus. Dažu no viņiem lietas izskatītas tiesā, citi tāpat solījušies nokārtot parādus, tomēr nekas vēl nav darīts. Kopējā summa, kas pienākas «Ausmai», ir 23 272,67 latu.

A.Rancāns

Dirol®

STIMOROL®

SIA STIMOROL Latvia –
košlājamo gumiju STIMOROL un DIROL
pārstāvēniecība Latvijā konkursa kārtībā
aicina darbā

TIRDZniecības PĀrstāvi
Preiļu rajonā

Prasības kandidātiem:

- komunikabla, mērķtiecīga un aktīva personība,
- spēja pārliecināt cilvēkus,
- labas latviešu un krievu valodas zināšanas,
- autovadītāja apliecība,
- vēlama personīgā automašīna.

Mēs piedāvājam:

- interesantu darbu starptautiskā mēroga firmā,
- profesionālu apmācību tirdzniecībā un marketingā,
- atalgojumu atbilstošu ieguldītajam darbam,
- stabilitāti.

Pieteikumus sūtīt līdz 30. augustam
ELIZABETES IEĻA 85A/2 – 4, RĪGA, LV-1050
Ar norādi "TIRDZniecības PĀrstāvis"

Fakss: 7288548

E-pasts: UVA@STIMOROL

Vecāku, pedagogu un skolēnu triecienceltne

Izglītības un zinātnes ministre **Silva Golde** pirmdien rajonā neieradās, kā tas bija solīts «Novadnieka» 14. augusta numurā. Ministrijas uzdevumā iepazīties ar stāvokli Aglonas internātgimnāzijā bija ieradies Izglītības un zinātnes ministrijas Vispārējās izglītības departamenta direktora vietniece **Ruta Boša**, kā arī celtniecības speciālists **Alberts Kadiķis**, kurš «Novadniekam» teica, ka nepārstāv ministriju un arī neatklāja, ko pārstāv.

«Novadnieks» savus lasītājus jau vairākkārt ir informējis par situāciju, kādā nonākusi Aglonas internātgimnāzija. Skolai līdz 15. jūlijam bija jāatstāj telpas, kas tiesas ceļā tika atzītas par bazilikai piederošām. Skola pārcēlās uz lauksaimniecības skolai piederējušu namu Jaunaglonā. Lai 1. septembrī tajā varētu uzsākt mācības, ēkai bija vajadzīgs plaša apjoma remonts. Praktiski tas arī tagad notiek, bet aina, kāda 16. augustā, tas ir, 15 dienas pirms jaunā mācību gada sākuma, pavērs Izglītības un zinātnes ministrijas pārstāvju acīm, optimismu neviens. Neviena telpa, kura varētu būt klase vai kabinets, pagaidām tāda vēl nav. Ēkas abiem stāviem cauri velk stiprs caurvējš, griežot kaļķu un putekļu mākoņus, visur klauz, rīb un dārd, tiek izjauktas starpsienas, mainīti radiatoru, lauzti caurumi griestos, kur redzamas satecējušas sijas, noplēsta grīda. Vienlaicīgi top projekti un notiek reāli darbi. Redzot šo triecienceltne veikto sk-

las pārbūvi un kādu enerģiju un piepūli iegulda visa skola — vecāki, pedagogi, skolēni, rodas loģisks jautājums — kāpēc tomēr ēkas remonts uzsākts tik vēlu, jo bija skaidrs, ka iepriekšējās telpas skolai būs jāatstāj?

Uz šo «Novadnieka» jautājumu atbildēja rajona padomes priekšsēdētājs **Arvīds Soldāns**:

— Līdz pēdējam brīdim cerējām, ka izdosies atrast kompromisa variantu ar baznīcas pārstāvjiem. Cerējām, ka vietas bijušajā ēkā pietiks internātgimnāzijai un katoļu ģimnāzijai, piedāvājām dažādas sadarbības iespējas. Atbalstu neguvām. Pēc tam laiks pagāja, kamēr vispār sameklējām skolai piemērotas telpas. Nepiedodami ilgi ar atļaujas došanu kavējas Zemkopības ministrija.

Sodien neviens vairs nešaubās, ka viss, kas notika ar skolu, ir politisku spēju iznākums. Neviens jau neiebilst pret katoļu ģimnāzijas izveidošanu, un galu galā alternatīvu skolu darbošanās, tāpat kā konkurence jebkurā dzīves jomā, celtu tikai kopīgā rezultātā — šajā gadījumā — izglītības — kvalitāti. Būtība ir tanī apstākļi, ka nav zināms, kāpēc esošai un funkcionējošai skolai uzlikts tik smags pārbūvums, kā to tagad varētu nosaukt, — izķepurošanās. Nav naudas. Daži nedaudzie tūkstoši, ko skolai savā budžetā bija izdevies sataupīt, samaksāti par jau paveiktiem darbiem. Uzklāts jauns jumts, ierīkoti siltumtīkli. Kopumā skolai nepieciešami 50 tūkstoši latu, ko rajona padome prasīja kā aizdevumu no Valsts kases, un plus vēl. Jo ar 50 tūkstošiem, no kuriem vēl nav saņemts ne lats, būs par

maz. To ministrijas pārstāvjiem skolas apmeklējuma apgalvoja gan **Arvīds Soldāns**, gan izpilddirektore **Aina Pastore**, gan arī rajona izglītības pārvaldes priekšsēdētājs **Andrejs Zagorskis**. Rajona vārdā nosūtīta vēstule arī Finanšu ministrijai, lūdzot piešķirt līdzekļus no rezerves fonda. Kā teica **Andrejs Zagorskis**, saņemta atbilde, ka rezerves fondā esot ailīte gadījumiem, ja skola noded. Tādi notikumi, — ja skolu izliek, — acimredzot nav paredzēti pat ārkārtas gadījumu sastāva. Firmas, kas remontē skolu, pašlaik ir neoficiālie skolas kredītētāji, jo iegulda gan savu darbaspēku, gan materiālus. Ministrijas pārstāvju vizīte bija nepieciešama, lai atbalstītu skolas lūgumu pēc kredīta Valsts kasē. Likteņa ironijas dēļ palīdzība tika solīta vēl iepriekšējā premjerministra **Viļa Krištopana** laikā, bet nu, kā zināms, valstī citi varas un maka turētāji. Pēdējā valdīšanas dienā iepriekšējais izglītības ministrs un iepriekšējais premjers, lai atstātu par sevi labas atmiņas, *dāvinājuši* Aglonas katoļu ģimnāzijas licenci. Tādējādi parādot, ka visas skolas ir vienlīdzīgas, bet dažas vienlīdzīgākas, jo licences piešķiršanas parastais ceļš, kad vajadzīga piekrišana arī no rajonu skolu valdēm, nebija ievērots.

Biežā valdības un izglītības un zinātnes ministru maiņa novedusi pie tā, ka būtībā ministrijā Aglonas internātgimnāzijas stāvoklis un viss, kas ar to notika, nevienu pārāk neinteresēja.

Kamēr kāds no varas gaitēņu uzticīgajiem bruņiniekiem atrod ceļu līdz Preiļiem, kamēr pamazītēm sāk apjaust reālo stāvokli, skat, jau jādodas uz citiem gaitējiem. Rajona un izglītības pārvaldes vadītāji jau kā vienreizvienu no galvas ber visu pēdējo gadu notikumus Aglonas internātgimnāzijā. Bet kārtējam ministrijas ierēdnim tie vienmēr ir kā atklājums. Ministrija paša ministra personā pārstāvēta tikai tad, kad šis portfelis bija ticis **Grinblata** rokās. No šī posteņa viņš pazudis, tāpat kā viņa solījums, ka Aglonas internātgimnāzija no telpām netiks izlikta. Autorei, diemžēl, visu pēdējo gadu laikā pārdzīvoto izglītības ministru skaits jau ir sajucis. Šīs vizītes laikā, varonīgi kopā ar pārējiem pārdzīvojot iespējas, ka var trāpīt kāds no brūkošās sienas gabaliem, vai ievēlies kādā grīdas caurumā, drūmi klusēja arī valsts izglītības inspektors **Preiļu** rajonā **Jānis Lozda**.

Var retoriski jautāt, vai tas, kas pirmdien bija redzams Aglonas internātgimnāzijā, klūs zināms arī Izglītības un zinātnes ministrijā, bet varbūt, ka tam nav nozīmes. Jo galu galā skola vienlīdz uzsāks darboties, jo skola — tie ir skolēni un skolotāji. Direktora **Didža Vanaga** mazajā kabinetā kopmītnes telpās, kur viens krēsls pašam un otrs — sekretārei, ir skolēnu saraksts. Un arī skolotāju saraksts. Un tie ir — skola. Viss pārējais, kas pašlaik redzams un galvenais, — kādā veidā redzams ap šiem sarakstiem, — ir **kauns. Kauns valdībai**.

Vecāku darbs, par ko viņi nesāpams apmaksu. Skolotāju atvaļinājumi, kas no skaistas atpūtas pārvērtušies murgā. Mazgadīgu skolēnu brīvprātīgā iesaistīšanās viņu spēkiem nepiemērotā darbā. Direktora nervi.

— Vecāku un pedagogu triecienceltne, — tā izteicās **Aina Pastore**. Līdz šim tikai mākslīgi sadomātās filmās bija nācies redzēt, kādā tempā starp gruvešiem un celtniecības materiāliem rosās cilvēki. Izrādās, tā var arī īstenībā. Bez maksas, savā brīvajā laikā. Izrādās, var ar laužņiem lauzt sienu, no kuras gažas dažādi gabali, un iztikt bez ķiverēm. Izrādās, skolotājam palīgā brīvajā laikā var nākt vīri, tēvi un brāļi. Samaksa nevienam netiek solīta. Ir tikai kopīga griba 1. septembrī vērt skolas durvis saviem audzēkņiem.

Izmantojot iespēju, «Novadnieks» uzdeva jautājumus arī dažiem skolā sastaptiem cilvēkiem.

Vispirms skolotājam **Oskaram Tilleram**, kurš bija ieradies, lai uzrakstītu atļūgumu, jo pāriet darbā uz Aglonas katoļu ģimnāziju. **Oskars Tillers** pamatoja savu izvēli un nedaudz pastāstīja arī par jauno darba vietu:

— **Gribu strādāt skolā**, kurā mana iekšējā pārliecība saskanēs arī ar to, ko daru savā darbā. Mācu mūziku un ticības mācību. Ja būs vajadzība, mācīšu arī citu priekšmetu. Esmu katolis. Esmu redzējis arī skolotāju un audzēkņu sarakstu. Pastāvīga direktora skolai vēl nav, palīdz dažādi direktori, kuriem savās skolās ir atvaļinājumi. Visus jautājumus kāro **Kalniņas kundze**, arhibīskapa **Jāņa Pujāta** sekretāre.

Pārējos aptaujātos «Novadnieks» satika aizņemtus darbā.

Bronislavs Papiņš:

— Šajā skolā mācās trīs mani bērni. Te viņi arī paliks. Jāpalīdz skolai. Gan es, gan citi strādājam sabiedriskā kārtā. Kāpēc devu priekšroku šai skolai? Teikšu godīgi, tās metodes, kādas piekopj atsevišķi augstākās garīdzniecības pārstāvji, man vienkārši riebjas. Manuprāt, viņus interesē nevis garīgā, bet finansiālā puse. Droši vien, līdz 1. septembrim netiksim galā, būs bērniem jāpāceļas uz sākumā jāsaspiežas. Mācību gads jāpagarina uz vasaras rēķina.

Ivars Bartkevičs:

— Šeit mācās divi mani bērni. Tas, kāpēc viņi neies katoļu ģimnāzijā, man ir personīgas dabas jautājums, par ko nevēlos izteikties. Šeit strādāju ārpus sava darba laika un par darbu negaidu atmaksu.

Ainārs Leonovičs:

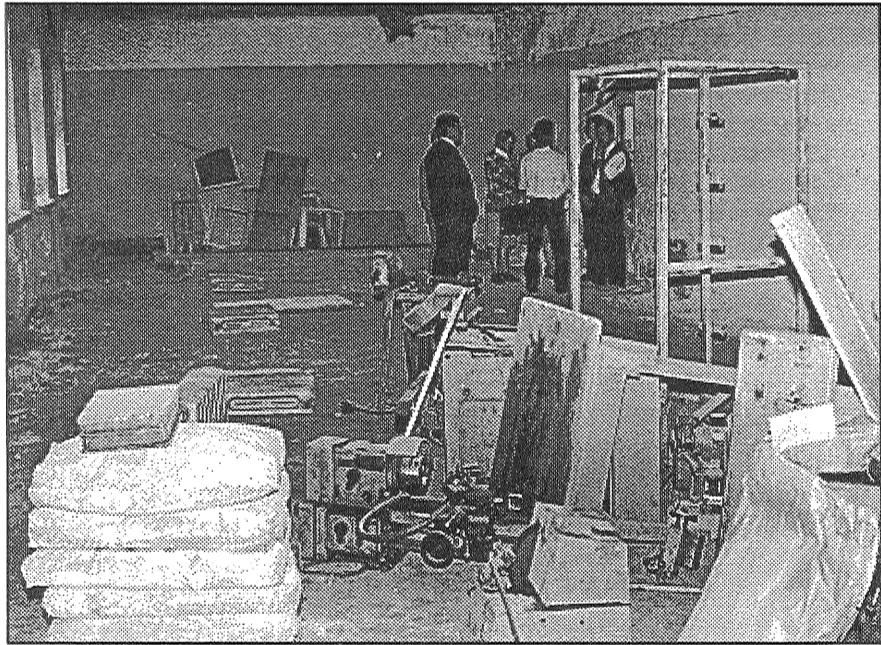
— Mācišos 6. klasē. Nāku uz skolu un strādāju kopā ar mammu, kura ir skolotāja. Nesu arī grūzus. Te esmu nostrādājis daudz dienu. Vajag palīdzēt skolai. Mans brālis **Arnis** arī palīdz. Ir tāds puika **Rihards** no **Preiļiem**, viņš arī strādā. Tāpat kā daudzi citi. Zinu **Norundu Puzo**, kurš jau beidza 12. klasi, un arī šeit palīdz. Man negribējās palikt citā skolā, jo visi draugi ir šeit.

Silvija Skrupska:

— Esmu skolotāja. Strādāju šeit jau pusi no atvaļinājuma. Ko gan citu atliek darīt? Bērni taču būs jāmaca. Strādā gandrīz visi skolotāji. Nekas papildus par to netiek maksāts, strādājam uz entuziasma pamata. Domāju, ka mācību gada sākumā visa skola vēl nebūs gatava. Sākumā būs jāmēģina kaut kā sapspieties vairākām klasēm kopā vai arī pa maiņām. Droši vien pirmo nedēļu organizēs kā projektu nedēļu. Esmu 11. klases audzinātāja. No manas klases trīsdesmit skolēniem tikai trīs aizgāja prom. Pārējie nolēma būt kopā, un arī es vēlējos savu klasi izvadīt dzīvā. Nevēlos šķirties arī no sava skolotāju kolektīva.

L.Rancāne
J.Silicka foto

● No šajos attēlos redzamā Aglonas internātgimnāzijas iekšējā izskata pašlaik var arī nobīties. Taču vēl ir jāredz arī entuziasms, ar kādu šeit strādā. Un direktora **Didža Vanaga** nelokāmā apņēmība, — skola būs spējīga darboties. Tad var sākt nolūkot kuplākās asteres 1. septembra pusšķim.

Svētki zirgaudzētavā «Raipole»

Zemnieku saimniecības «Raipole» (Aizkalnes pagasts) zirgaudzētavā jau labu laiku bija vērojama rosme: vieni trenēja jājamzirkus šķēršļu pārvarēšanā, citi meistaroja senām pilim līdzīgus tornišus un krāsoja savādus bomjus. Un visur tika runāts par gaidāmajām jātnieku sacensībām šķēršļu pārvarēšanā. Beidzot bija arī zināma diena, kad tās varētu notikt — 14. augusts, par ko vēstīja afišas ar piebildi, ka ieeja brīva.

Uz «Raipoles» organizētajām pirmajām sacensībām ieradās visi aicinātie dalībnieki un necerēti daudz skatītāju. «Novadnieka» korespondents tikās ar sacensību vērtētāju un komentētāju, starptautiskās kategorijas tiesnesi šķēršļu pārvarēšanā **Leonardu Siņavski**, kurš pastāstīja, ka organizētāji ieguldījuši daudz darba, lai viss būtu ne tikai skaisti un patīkami apmeklētājiem, bet arī tehniski pareizi.

Raipolieši aktīvi piedalās citu rīkotājās sacensībās ārpus Preiļu rajona, viņus pazīst, un arī tas bija viens no nosacījumiem, kāpēc atsaucās valstī pazīstamu zirgaudzētavu slaveni sportisti. Kopā ar saimniekiem un agrofirmu «Turība» startēja Valmieras rajona Burtnieku saimniecība, trīs saimniecības no Rīgas rajona, tāpat no Saldus un Ogres rajoniem. Starp iesācējiem un arī pieredzējušākajiem sportistiem bija valstī pazīstamais jātnieks **Guntars Siliņš** no Rīgas rajona «Ziemeļniekiem», vairāku starptautisku sacensību laureāts, arī **Reinis Jurašs** no Valmieras «Burtniekiem».

Latgalē jāšanas sports pašlaik maz izplatīts, tagad tikai sāk atdzimt. Agrāk daudz ar to daudz nodarbojās «Turībā», pēdējos gados finansiālais stāvoklis neļauj izvērsties. Labi, ka stafeti pārņēmusi «Raipole».

Jānis Teilāns:

— Ar zirgu audzēšanu saimniecība nodarbojas no 1991. gada, specializējāmies sporta zirgu audzēšanā. Iepriekšējo saimniecisko gadu beidzām ar labiem rezultātiem. Kādreiz turējām pa sešiem desmitiem zirgu, pašlaik gan ir tikai 32. Sākām ar Krievijā iepirktiem zirgiem, tagad jau arī paši pārdodam uz Vāciju, Angliju, Itāliju, kāds nonācis pat tālajā Kanādā, pārciešot sarežģītu lidojumu. Fermā šobrīd strādā deviņi cilvēki, viņu darbu vada mans dēls **Artūrs**, kurš mācījās pie **Guntara Siliņa**. Iesaistījies darbā arī māsu **Annu**. Visi kopā arī gatavoja lauku-

Sacensību rezultāti

Sagatavoja sacensību sekretariāta darbiniece **Līga Rancāne**

1. maršruts, vidējā klase

Distance 420 metri, laika norma 72 sekundes, šķēršļu augstums 110 centimetri, platums līdz 120 cm. Pirmajā vietā **Guntars Siliņš** ar zirgu **Gabons** no «Ziemeļniekiem», bez soda punktiem, rezultāts 54,18 sekundes. Otrajā — **Reinis Jurašs** ar zirgu **Fantasts** no «Burtniekiem», arī bez soda punktiem, rezultāts 58,99 sekundes. Trešajā — **Andris Vārna** ar **Nazjifu** no «Bajāriem», bez soda punktiem, rezultāts 61,09 sekundes. **Sergejs Verze** no Riebiņiem ar zirgu **Levads** maršrutu veica ar 16 soda punktiem un 68,67 sekundēs, ar zirgu **Marmors** izstājās pēc 6. šķēršļa. **Aleksejs Zakutajevs** no Raipoles ar zirgu **Ruhs** izstājās, pārvarot divus šķēršļus.

2. maršruts, akumulācijas

Šķēršļu augstums līdz 130 centimetriem, laika limits — 80 sekundes. Pārlešanu izcīnīja 6 dalībnieki. Pirmajā vietā **Mairis Penelis** ar zirgu **Ravels** no Lielceriem, maksimālais punktu skaits 48, laiks — 38,77 sekundes. Otrajā — **Guntars Siliņš** ar **Pikardu**, maksimālais punktu skaits 45, laiks — 57,93 sekundes. Trešajā — **Reinis Jurašs** ar **Fantastu**, maksimālais punktu skaits 41, laiks — 41,83 sekundes. No «Turības» startēja **Sergejs Verze** ar **Levadu** un **Marmoru**, no Raipoles — **Anna Teilāne** ar **Pilotu** un **Aleksejs Zakutajevs** ar **Ruhu**.

3. maršruts

Augstums līdz 100 centimetriem, 8 šķēršļi un distances garums 320 metri. Piedalījās jaunie zirgi, kuri startē pirmo sezonu, pavisam 19 jātnieki. No Riebiņiem startēja **Sergejs Verze** ar **Retoniku** un **Fanātu**, no Raipoles — **Aleksejs Zakutajevs** ar **Beduīnu**, **Lauris Guzs** ar **Bravo**, kā arī pārstāvi no «Burtniekiem», **Saldus** un **Valmieras** rajona saimniecībām.

mu un šķēršļus.

Sacensību 1. maršruta vidējā klasē bija 21 dalībnieks. Otrais maršruts bija sarežģītāks, tā dalībniekiem — zirgam un jātniekam — tika prasīta augstāka sagatavotības pakāpe. Noslēgumā trešais maršruts bija paredzēts iesācējiem zirgiem, kuri startē pirmo sezonu. Tos varēja vadīt augstas klases speciālisti un arī jātnieki, kuri vēl mācās.

Sacensības ir pārbaudījums gan jātniekam, gan viņa zirgam. Kā viens, tā otrs pakļauti «lampu drudzim», abiem var gadīties neprecizitātes acumērā, arī bailes no augstuma. Kad abi uzdevumus pilda saskaņoti, ir veiksmes, šķēršļi tiek «paņemti tīri», skan atzinības aplausi. Bet nereti zirgs ar kāju aizskar šķērslī un nogāž, vai nepakļaujas jātniekam un nelec, aizauļo garām šķērslim — tad par katru gadījumu krājas soda punkti, dalībnieks tiek pat diskvalificēts. Vis-

minētais bija vērojams «Raipolē». Arī jātnieka kritiens, uz kuru tiesneši reaģēja ne ar «ātrās palīdzības» izsaukšanu, bet ar abu partneru — zirga un sportista — izslēgšanu no turpmākas cīņas.

Vairāk par trim stundām ilga jāšanas sporta svētki. Uzvarētāji saņēma pelnītas balvas, citi — kārtējo rūdījumu. No tālienes atvestie rumaki atkal ieņēma vietas autotreileros, lai tiktu nogādāti uz savām fermām, vietējie varēja atpūsties steliņģos. Pa starpām skatītājiem tika demonstrēti arī elementi no cita sacensību veida — izjādes.

Noslēgumā vēl dažas atbildes par iespaidiem.

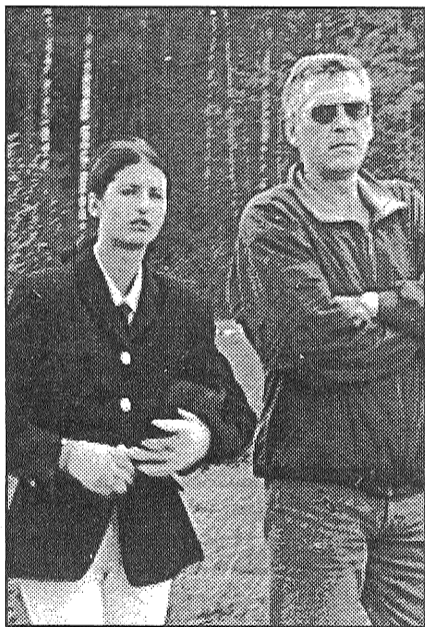
Guntars Siliņš:

— Sacensības bija noorganizētas ļoti labā līmenī, salīdzinot ar redzēto citur Latvijā. Man šogad šis bija sestais starts. Ar desmitgadīgu zirgu, kurš man ir galvenais starptautisko sacensību dalībnieks, piedalījos Polijā, Igaunijā, Rīgas posmā, kur tika vākti punkti pasaules kausa izcīņai Minskā. Augusta beigās došos uz Lietuvu un tad uz Maskavu. Ar sportu nodarbojos 20 gadus. Pirms diviem gadiem sasniedzu savu labāko rezultātu — 8. vietu pasaulē.

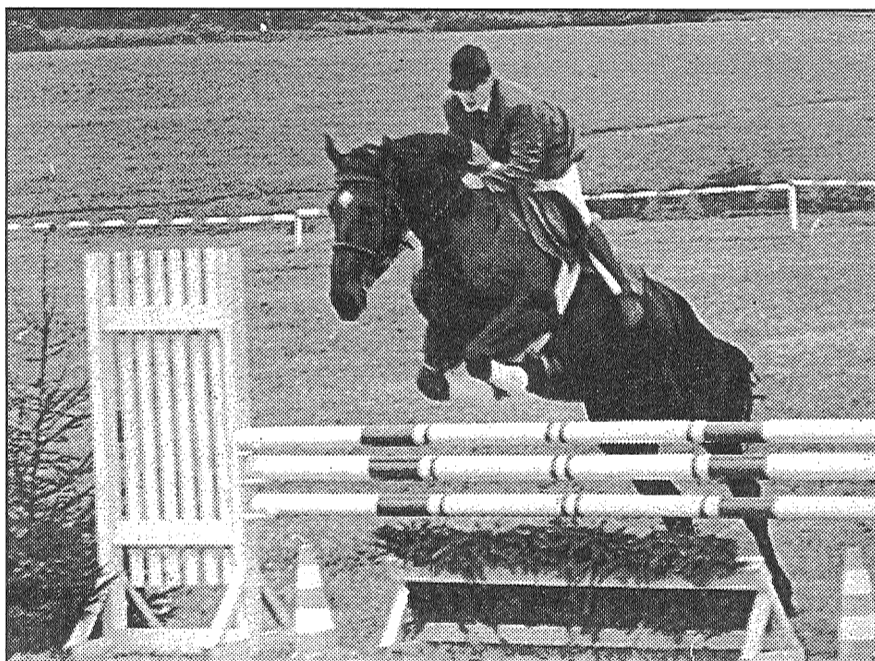
Lauris Guzs, visjaunākais sacensību dalībnieks, dzīvo Pelēcos, strādā Raipolē:

— Ļoti patīk zirgi. Sāku tos kopt un barot, pēc četriem mēnešiem iemācījos kāpt seglos un noturēties mugurā, rikšot, auļot. Mācos Pelēču pamatskolā. Mani atbalsta mamma, arī šodien viņa ir klāt.

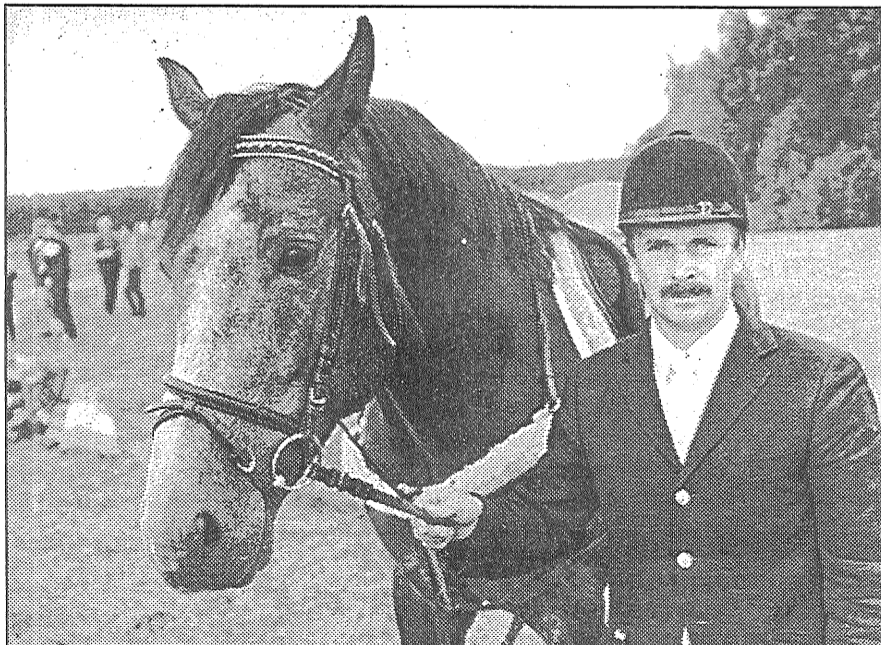
A.Rancāns
J.Silicka foto

● «Raipoles» saimnieks Jānis Teilāns ar meitu Annu.

● Šķērslī pārvar **Sergejs Verze** no agrofirmas «Turība».

● **Guntars Siliņš**.

● **Lauris Guzs** pirms starta 3. maršrutā.

Ticības un cerību mudināti

11. augustā «Novadnieks» viesojās Upenieku mājās, kur kopā ar saimniekiem sagaidīja svētceļniekus

Svētceļnieki sasnieguši Ančkinus.

Starp tūkstošiem svētceļnieku, kas ik gadus uz Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkiem Aglonā sanāk no malu malām, šogad bija arī svētā Meinarda Ogres draudzes ticīgie, kuriem pievienojās rīdzinieki. Jau trešo gadu viņu maršruts veda caur nelielu ciematīņu Preiļu pusē — Ančkiniem, kur viesmīlīgajās katoļticīgo Veronikas un Eduarda Upenieku mājās gaidīja klāti galdi un telpas pārnakšņošanai. Te svētceļnieki iegriežas allaž, saimniekiem sagādājot patīkamas rūpes. Kā pastāstīja V. Upeniece, pirmajā reizē bijis ap 60 cilvēku, otrajā — vairāk par 70, nu atnākuši pāri astoņiem desmitiem. Viens otrs kaimiņš uz to raugoties ar ironiju, sak, atradušies bagātnieki. Bet arī Jēzus labprāt izvēlējās nabagu būdiņas. Tomēr palīdzēt gribētāju netrūkstot. Pērn paši, vēl arī Antons Cakuls un Veneranda Znotiņa kurinājuši pirtis, šogad akās aprūcies ūdens. Bet citādi viss sagatavots godam.

— Esmu ļoti gandarīta, ka varu uzņemt cilvēkus, — teica V. Upeniece, — lai arī veselība nav nekāda stiprā. Mums katram jāpilda bauslis, kurā vēlēts savu tuvāko milēt kā sevi pašu. Kas tic Aglonas Dievmātei, paļaujas uz viņas aizbildnību, bauda arī viņas žēlastību. Pati turp aizbraukt nevaru, vismaz dodu atpūtu viņas svētceļniekiem.

Pirms vakariņām, kad atnācēji bija jau paguvuši atvilkt elpu, mazliet aprunājā-

mies ar tālā ceļa gājējiem. Inese Pudule, Sabīne Irbēna, Guntis Latvietis, Uldis Pabērzs, Sanita Obrumāne un citi kolonnā rūpējušies par kārtību, biedru uzmuntrināšanu, dziesmu aizsākšanu, atpūtu. Uz Ogri pie viņiem atnākusi grupa no svētā Jēkaba katedrāles Rīgā, tad devušies uz Suntažiem, Madlienu, Vecbriem, Ērgļiem, Gaiziņu, Madonu, kur satikuši vēl vienu grupu, tad uz Atašieni, Rudzātiem, Rožupi un Ančkiniem. Nākamrīt ceļš tālāk uz Aizkalni, Rušonu līdz galamērķim — Aglonas bazilikai. Tā būšot nosolīti trīs simti kilometru. Liela daļa jauniešu ejot trešo reizi, bet esot arī iesācēji. Tikušies ar vienaudžiem, skolēniem, stāstījuši par svētceļojumiem, katoļticību, reliģijas problēmām. Viņiem ar kravas automašīnu, vedot mantas, arī pārgājiena virtuvi un produktus, sekoja Kaspars Jēkabsons, kurš Aglonā gribēja pieņemt Kristīšanas sakramentu. Ar vieglo automašīnu brauca kādreizējais nautrēnietis, tagad aviokompānijas «Air Baltic» lidmašīnas «Fokker-50» kapteinis Andrejs Ludboržs.

Kolonnā vadīja Latvijas Lauksaimniecības universitātes Lauku inženieru fakultātes trešā kursa students Ilmārs Tolstovs. Svētceļnieki viņu raksturoja kā prasmīgu un iejūtīgu organizatoru. Ilmārs dzīvo Ķegumā, iesaistījies kustībā «Pro life» («Par dzīvību»), kura cīnās par cilvēka respektēšanu, par to, lai Latvijā

Mājas māte Veronika Upeniece savu ciemiņu vidū.

diennaktī nebūtu 65 oficiālu abortu, lai tiktu ievērota pirmslaulību šķīstība, ko māca baznīca. Viņa senči no tēva puses ir poļi, pats kristīts pirms trim gadiem. Grupā esot desmit šīs kustības biedri, kuri līdzgaitniekiem izskaidro baznīcas nozīmi un lomu mūsdienās. Gājiena maršrutā izlikuši paziņojumus, kad ieradies apdzīvotā vietā un tiksies ar vietējiem cilvēkiem. Interesanti bijis Mētrienā, kur viņiem dziedājis pagasta sieviešu koris.

— Viņiem tur baznīcas nav, tāpēc kopā noskaitījām vakara lūgšanas, nodziedājām vesperes, — pastāstīja I. Tolstovs. — Svētceļojumā izpildām arhibīskapa apstiprinātas dziesmas, tajā skaitā arī tagad jauniešu repertuāram īpaši sacerētās, kuras nāk no Polijas, Francijas, ir latviskotas un pieskaņotas ģitārai. Tāpat tās, kuras dzied Aglonā. Daudzas ņemtas no Ligitas Kursišas grāmatas.

Šajā svētceļojumā Ilmārs Tolstovs vadību bija uzņēmis pēc draudzes prāvesta, kuram tajā laikā bija citi pienākumi, lūguma. Visjaunākais svētceļnieks bija trīsgadīgais rīdzinieks Rūdis ar mammu Leldi Plūmi, kuri braukuši uz Madonu, lai pievienotos — viņai tikko sācies atvaļinājums. Kopā ar visiem bija arī kustības «Pro life» grupas vadītā-

ja Diāna Staņko. Viņa teica:

— Mēs ejam nodomā (*baznīcas termins. red.*) par nedzimušo bērnu dzīvību. Esmu Latvijas Universitātes psiholoģijas studente, un jaunieši, kuri kustībā «Pro life» darbojas, nolēma piedalīties kopīgā svētceļojumā. Šīs kustības organizētāja un vadītāja ir katoļu baznīca, to atbalsta arhibīskaps J. Pujāts. Mūsu centrs izglīto jauniešus, stāsta par cilvēku. Latvijā ļoti maza dzimstība. Ja diviem jaunpiedzimušajiem bērniem ļauts dzīvot un augt, tad trīs tiek nogalināti, un mēs gribam aktualizēt problēmu. Iepriekšējās ceļojuma dienas Rudzātos pārrunu tēma bija par dzīvību, tai sekoja aizlūgums baznīcā. Mūsu pašu grupā cilvēkiem ļoti daudz jautājumu, daudz pretargumentu, uz kuriem bija jāatbild.

D. Staņko no Rīgas uz Aglonu devās ceturto reizi un bija vienīgā tā vakara sarunās, kam tāds «stāžs». Svētceļojums, pēc viņas domām, ir iekšējās attīrīšanās, sevis šķīstīšanas process. Diāna kārtējo reizi pārliecinājusies par cilvēku, kurus vieno ticība un mīlestība pret Dievu, sevišķi latgaliešu, viesmīlību arī šajā grūtajā laikā.

A. Rancāns
J. Silicka foto

Atrodam meklēto

Mēs visi esam svētceļnieki šajā pasaulē, mēs esam ceļinieki uz mūžību, ceļinieki pie Dieva, šī doma šogad vijās cauri visām Aglonas svētku dienām. Pēdējos gados Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētku kārtība ir ierasta un nemainīga, un tas, ka viss risinās jau zināmā secībā, ļauj atbrīvoties un koncentrēties svētku galvenajiem notikumiem. Gribas teikt, ka Aglonā mēs katrs gūstam to, ko vēlamies gūt. Ja vēlamies, varam aizmirst par savām rūpēm un izbaudīt balto, majestātisko torņu mieru mierīgajās debesīs, bazilikas atturīgo arhitektonisko elementu ēnu rotaļas uz baltās sienas, ļauties kora «Magnificat» dziesmu valdzinājumam, klusi sēdēt starp liesmiņām uguns kalnā un ieklausīties arhibīskapa Jāņa Pujāta vārdos, vadot Krusta ceļu, parādīt bērniem krāšņo procesiju un graciozo gulbju ģimeni. Ja vēlamies, varam runāties ar Dievmāti.

Bet kāds varbūt labāk meklē mierinājumu nepatīkamajā un atrod nenoslaucītus galdīņus pie ēstuvītēm, piemētātu zālāju, plāpājošus ļaudis Dievkalpojuma laikā.

Mēs katrs ieraugām to, ko gribam ieraudzīt. Un atrodam to, ko meklējam.

Kā «Novadniekam» pastāstīja Aglonas bazilikas informācijas centrā, šogad Jaunavas Marijas Debesbraukšanas svētkos piedalījās 160 tūkstoši dalībnieku. Policija pēc visu automašīnu stāvvietu uzņemšanas spējām, nosakot automobiļu skaitu, izrēķināja šo skaitli. Šogad Aglonā ieradās 45 tūkstoši transporta vienību.

Svēto misi 14. augustā un 15. augustā celebrēja Romas pāvesta sūtnis Baltijas valstīs V.E. Ervīns Jozefs Enders.

Aglonā ieradās 35 svētceļnieku grupas, kopskaitā apmēram 2000 cilvēku no dažādām Latvijas malām. Vistālāko ceļu bija veikusi svētceļnieku grupa no Tukuma.

Pie Dievmātes svētbildes saņemto Trīs Zvaigžņu ordeni nolika Latvijas katoļu arhibīskaps Jānis Pujāts.

Jau trešo gadu pēc kārtas euharistisko procesiju vadīja Marija Stepiņa, Aglonas bazilikas dekāna Jāņa Stepiņa māsa. Procesijas laikā vienmēr kopš 1935. gada skan dziesma «Jaunova svātau Aglyunas bazneicā».

Pirmo reizi Dievmātes svētku laikā

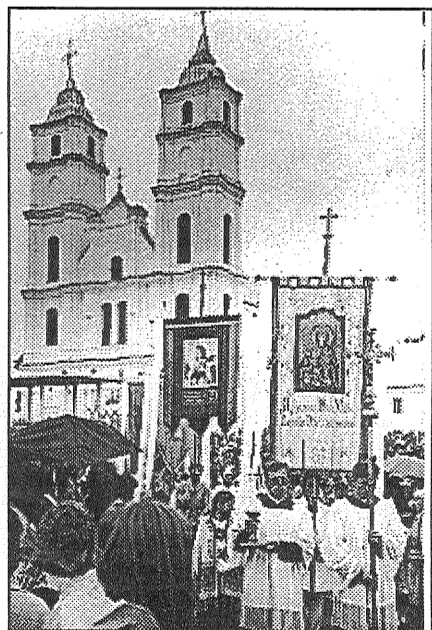
Aglonā notika Latvijas katoļu grupu, kustību, organizāciju festivāls. Tās bija iekārtojušas teltis, pie kurām varēja aplūkot attiecīgus materiālus, kā arī iepazīties ar darbību un sarunāties ar grupu, kustību un organizāciju pārstāvjiem.

No garīdzniecības pārstāvjiem — Aglonas svētku ciemiņiem vistālāko ceļu bija veikuši Beļģijas katoļi. Aglonu apmeklēja arī Kauņas arhibīskaps, Lietuvas bīskapi. Svētkos piedalījās visu Latvijas diecēžu bīskapi. Taču svētdien garīdzniecības pārstāvju bija mazāk, jo daudzi prāvesti un dekāni uzskatīja, ka nevar vietējo draudžu iedzīvotājus tik lielā svētku dienā atstāt bez dievkalpojumiem.

Par kārtību rūpējās Preiļu rajona policija nodaļa un Zemessardzes 35. bataljons, kā arī ceļu policija no Daugavpils, Krāslavas, Jēkabpils rajona.

Ierosināta viena kriminālieta par piekaušanas gadījumu. Aizdedzies un no dzēsts viens atkritumu kontainers.

Medicīnisko aprūpi nodrošināja Preiļu slimnīca. Ar policiju, zemessardzi un medicīnas darbiniekiem bazilika noslēdza līgumu.

Medicīniskā palīdzība svētku laikā sniegta aptuveni 200 dievlūdžējiem. Daži no viņiem nogādāti slimnīcā. Viens pēc lapsenes kodiena. Daži slimnieki bija saindējušies. Pārejiem sarežģījumi ar veselību bija mazāk nopietni.

L. Rancāne

